

Chiar dac-ar fi...

Danab

Chiar dac-ar fi să strâng în suflet parfumul florilor de mai,
Nici când Isuse, al meu umblet nu ar lăsa parfum de Rai...
Chiar dac-ar fi să-mi port durerea pe calea vieții, mulțumind,
La Tine gasesc mângâierea și trec prin viața doar cantând!

Și dac-ar fi să-mi zdrobești vasul și-n mii, bucăți să se destrame,
E pentru că, în taină, pasul, vrei să mi-l ții curat pe Cale!
Și dacă pășesc prin durere iar vasu-mi este sfărâmat,
Doar Tu esti a mea mângâiere și mă inveti zborul spre-nalt!

Căci eu port lacrimi și suspine, durere-n trupul pământesc...
Dar cât de bine-i lângă Tine, gustând din Harul Tau ceresc!
Eu sânt țărâna trecătoare, un fir de praf, Nainta Ta
Iar Tu, a cerului splendoare ce m-a salvat la Golgota!

Cu Harul Tău și cu Iubire, împodobește-mi viața mea!
Când vei veni, o Sfinte Mire, să pot ieși naintea Ta,
Să pot, la sfintele-Ți picioare să-mi las durere și zdrobiri...
Purtate-n viața călătoare, cu mii de lacrimi în priviri!

Plânsul nu ține-o veșnicie aici, pe-acest pământ străin...
Veni-va zi de Bucurie, când voi pleca de-aici! Amin!